

คำนำ

เอกสารมาตรการป้องกัน แก้ไข เยียวยาและช่วยเหลือนักเรียน(แผนเผชิญเหตุ ปีการศึกษา ๒๕๖๗) โรงเรียนเคียงศิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ เล่มนี้จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแลความปลอดภัยให้กับนักเรียนทุกคนเมื่อเข้ามาอยู่ภายในบริเวณโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ เช่น อุบัติภัยจากอาคารเรียน อาคารประกอบ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน สภาพแวดล้อมของโรงเรียน เครื่องมือ เครื่องใช้ รวมถึงเครื่องสนาม การเดินทางไป-กลับ การนำนักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การร่วมกิจกรรมสำคัญต่าง ๆ รวมถึงมาตรการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้โรงเรียนและคณะครู ได้มีการวางแผนจัดระบบความปลอดภัยของโรงเรียนที่เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์

ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ส่งเสริม สนับสนุน ทำให้เอกสารฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หวังว่า คณะครูจะได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด

(นางปานิสรา ศิริวัฒน์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนเคียงศิริ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
นโยบายและการวางแผนรักษาความปลอดภัย	๑
เป้าประสงค์	๒
เป้าหมาย	๒
ยุทธศาสตร์	๒
มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัยและปัญหาสังคม	๓
๑. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	๓
๑.๑ อุบัติเหตุจากอาคารเรียนและอาคารประกอบ	๓
๑.๒ อุบัติเหตุจากบริเวณโรงเรียน	๔
๑.๓ อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	๕
๑.๔ อุบัติเหตุจากการพกพาอาวุธเข้ามาในสถานศึกษา	๕
๑.๔ อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ต่าง ๆ	๖
๑.๕ อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้านและโรงเรียน	๘
๑.๖ อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปทัศนศึกษานอกโรงเรียน	๘
๑.๗ อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑๐
๒. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	๑๐
๒.๑ อุบัติภัยจากอัคคีภัย	๑๐
๒.๒ อุบัติภัยจากवादภัย	๑๒
๒.๓ อุบัติภัยจากอุทกภัย	๑๒
๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม	๑๓
๓.๑ การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	๑๓
๓.๒ สารเสพติด	๑๔
๓.๓ การทะเลาะวิวาท	๑๕
๓.๔ ด้านเหตุร้าย ภัยคุกคามและอาชญากรรม	๑๖
๓.๔ สื่อลามกอนาจาร	๑๗
๓.๕ อบายมุข	๑๘
๓.๖ พฤติกรรมชั่วสาว	๑๙
๓.๗ อินเทอร์เน็ตและเกม	๒๐
รายชื่อผู้ที่สามารถดูแลให้ช่วยเหลือ และผู้ประสานงานกรณีเกิดเหตุตามมาตรการรักษาความปลอดภัย การดูแล ให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน	๒๑

บทนำ

สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในสังคมไทยปัจจุบัน ได้รับผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตและความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนไทยในหลายรูปแบบ ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเกือบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านทัศนคติและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน มีค่านิยมแบบบริโภคนิยมที่ฟุ้งเฟ้อ การห่างเหินจากศาสนา การทะเลาะวิวาท ติดยาเสพติด การเสพยาเสพติด การเสพยาเสพติด การดื่มเหล้า การพนัน รวมทั้งการจมน้ำเสียชีวิต และประสบอุบัติเหตุจากการเดินทางของเด็กและเยาวชน ฯลฯ และอีกปัญหาหนึ่ง ที่มีแนวโน้มรุนแรงและหนักมากจนน่าวิตก คือ การแพร่ระบาดของสื่อที่ไม่เหมาะสมและสื่อลามกอนาจารจนทำให้เด็กและเยาวชนไทย ซึ่งขาดภูมิคุ้มกันในการบริโภคสื่ออยู่แล้ว มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ

จากสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ได้ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา การจัดระบบความปลอดภัยของสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อสุขภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับความสุขในการเรียนรู้ และการมีชีวิตที่ได้รับการปกป้องคุ้มครองให้มีความปลอดภัย มีความรู้สึกอบอุ่น มั่นใจทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถดูแลช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ป้องกันความเสียหายที่จะเกิดจากผู้เรียน โรงเรียนเคียงศิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จึงได้จัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไข เยียวยาและช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขึ้น

นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัย

นักเรียน คือ หัวใจของการจัดการศึกษา โรงเรียนเคียงศิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๔ มีความตระหนักในความสำคัญ และเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรม ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุ และอุบัติเหตุ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน ดังนั้น โรงเรียนเคียงศิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๔ จึงมีภารกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ

๑) เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียน ด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติเหตุ และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียน ให้มีความพร้อม สามารถป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง การดูแลช่วยเหลือ และคุ้มครองความปลอดภัยทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย และมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียน โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ผู้ที่รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน

๒) เป้าหมาย

(๑) นักเรียนทุกคนในโรงเรียนเคียงศิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๔ ได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีแนวทางในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักเรียน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) โรงเรียนเคียงศิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๔ จัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และ เครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียนเคียงศิริ สพป.นศ.๔

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนเคียงศิริ

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑.ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียนเคียงศิริ ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย ภัยจากสภาพแวดล้อม และภัยอื่นๆ
๒.กำหนดมาตรการหลัก	กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข
๓.กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของสถานศึกษา
๔.กำหนดกิจกรรม	กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
๕.กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

๑.มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม

อุบัติเหตุ หมายถึง อันตรายที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันซึ่งไม่ได้คาดคิดมาก่อน อันเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือการกระทำของมนุษย์ ส่งผลให้เกิดความเสียหายทั้งทางร่างกายและทรัพย์สิน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน ทุกเวลาและทุกสถานที่ หากไม่มีการศึกษาและป้องกันที่ดีพอ ย่อมมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย อุบัติเหตุในสถานศึกษามักมีสาเหตุมาจากความประมาท ขาดการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสภาวะแวดล้อมของโรงเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุต่าง ๆ ประกอบด้วย

๑.๑. อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ

อาคารเรียนอาคารประกอบของสถานศึกษา เป็นสิ่งก่อสร้างถาวรใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ อาคารเหล่านี้ย่อมเกิดการชำรุดทรุดโทรม จึงต้องรับการบำรุงรักษาดูแลอย่างสม่ำเสมอ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ สามารถรับน้ำหนักของนักเรียนและอุปกรณ์ในอาคาร จึงจะไม่เกิด

ความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุแก่นักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ มีเหตุจากหลาย ๆ ส่วนของอาคารในโรงเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ	๑.ตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารอย่างสม่ำเสมอ ๒.แต่งตั้งบุคลากรในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓.สร้างความตระหนักและให้ความรู้การรักษาความปลอดภัย แก่นักเรียน ๔.จัดทำป้ายข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตราย ๕.ซ่อมแซมส่วนประกอบอาคารให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ๖.จัดให้มีแผนการป้องกันและการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	๑.ผู้บริหารสถานศึกษา ๒.ครู บุคลากรที่รับผิดชอบ ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน

๑.๒. อุบัติเหตุจากบริเวณโรงเรียน

อุบัติเหตุในบริเวณโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดคิด ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น มักทำความเสียหายให้แก่บุคคลและทรัพย์สินปัจจุบันความก้าวหน้า ด้านเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในสังคมไทยอย่างมาก โดยเฉพาะโรงเรียน เป็นผลให้ครู อาจารย์ นักเรียนตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน ได้รับประโยชน์และความสะดวกสบายเป็นอันมาก แต่ในขณะเดียวกัน การเกิดอุบัติเหตุ ก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

ในบริเวณโรงเรียน อุบัติเหตุ ส่วนใหญ่มักเกิดจากการพลัดตก หกล้ม จากการวิ่งซุกซนของนักเรียน หรือการเล่นกีฬา ทำให้เกิดบาดเจ็บ กระดูกหัก ข้อเคลื่อน บางครั้งเกิดบาดเจ็บจากการถูกของมีคม เช่น มีดบาด หรือบางครั้งเกิดจากสิ่งก่อสร้างในโรงเรียนและเครื่องใช้ในโรงเรียนบกพร่อง สึกกร่อนเสียหาย ซึ่งล้วนเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในโรงเรียนทั้งสิ้น

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อุบัติเหตุจากบริเวณ สถานศึกษา	๑.แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแล การรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒.จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่ง สถานพยาบาล ๓.หลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนต้นไม้ ๔.จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเสมอ ๕.จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๖.จัดให้มีความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ สิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๗.ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ๘.จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๙.จัดให้มีการบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสม่ำเสมอ ๑๐.จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย ๑๑.หลีกเลี่ยงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาหรือเครื่องเล่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย	๑.ผู้บริหารสถานศึกษา ๒.ครูเวรประจำวัน ๓.ครูอนามัยโรงเรียน ๔.นักการภารโรง ๕.เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย ๖.นักเรียน ๗.ผู้ปกครอง
อุบัติเหตุจากการพกพา อาวุธเข้ามาใน สถานศึกษา	๑.แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒.จัดให้มีการตรวจอาวุธคนแปลกหน้าที่เข้ามาในโรงเรียน ๓.จัดทำป้ายห้ามพกอาวุธเข้ามาในสถานศึกษาติดตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ๔.ประสานเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจ ดำเนินการกรณีพบว่ามีผู้พกอาวุธเข้ามาในโรงเรียน ๕.จัดให้มีความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่พบผู้พกอาวุธเข้ามาในโรงเรียน	๑.ผู้บริหารสถานศึกษา ๒.ครูเวรประจำวัน ๓.ครูอนามัยโรงเรียน ๔.นักการภารโรง ๕.เจ้าหน้าที่สถานีตำรวจ ๖.นักเรียน ๗.ผู้ปกครอง

๑.๓. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

สภาพแวดล้อมของโรงเรียน หมายถึง อาคาร สถานที่ และบริเวณโรงเรียนที่ใช้เป็นจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษามีความสำคัญต่อนักเรียนและผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษามาก

การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง การจัดการ ควบคุม ดูแลและปรับปรุงภาวะต่าง ๆ ของโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้องเหมาะสมและอยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะ โรงเรียนทุกแห่งมีองค์ประกอบที่สำคัญคล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านโครงสร้าง บทบาทหน้าที่การปฏิบัติ และการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	๑.มีการสำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒.แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓.ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔.จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑.ผู้บริหารสถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักเรียน ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน

๑.๔. อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ต่าง ๆ

เครื่องมือ หมายถึง อุปกรณ์ประกอบการทำงานที่ใช้มือถือ เช่น เลื่อย ค้อน หรือไขควง เป็นต้น การใช้เครื่องมือไม่ถูกวิธี หรือไม่เหมาะสมกับงานก็อาจเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ดังนั้นเพื่อจะลดอุบัติเหตุจากการใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องเข้าใจหลักการพื้นฐานของการใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงานให้ถูกต้อง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่น สนาม และอุปกรณ์ ต่างๆ	๑.ตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่น สนาม และอุปกรณ์ต่างๆ ก่อนใช้ทุกครั้ง ๒.ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ชำรุด ๓.แนะนำ สวัสดิ์ และควบคุมการใช้อย่างถูก วิธีตามประเภทของอุปกรณ์ ๔.จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในที่ เก็บทุกครั้งอย่างเป็น ระเบียบปลอดภัย ๕.กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ให้ ถูกต้องเหมาะสมกับประเภทกิจกรรม	๑.ผู้บริหารสถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.นักเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน

๑.๕. อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้านและโรงเรียน

รัฐบาลได้กำหนดให้เรื่องความปลอดภัยทางถนนเป็นวาระแห่งชาติและมอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งการเดินทางไป-กลับระหว่างบ้านและสถานศึกษาด้วยวิธีที่แตกต่างกัน บางครั้งนักเรียนอาจได้รับอุบัติเหตุจากการไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเอง อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องสูญเสียชีวิต อวัยวะและทรัพย์สิน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๑.สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการ รับ-ส่ง นักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒.กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยานให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว ๓.จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔.แนะนำการเดินแถวกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕.ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎหมายจราจร ๖.จัดครูเวรและนักเรียนคอย รับ-ส่ง นักเรียนที่ประตูเข้าออก ๗. เมื่อเกิดอุบัติเหตุต้องมีการปฐมพยาบาล นำส่งสถานพยาบาล และรายงานผู้บังคับบัญชาทราบ	๑.ผู้บริหารสถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.นักเรียน ๕.ผู้ปกครอง ๖.ชุมชน

๑.๖. อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานศึกษา

ตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษา ได้กำหนดให้มีการพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ ด้วยวิธีการสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย จึงถือเป็นหน้าที่ของโรงเรียนและครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ทุกกลุ่มสาระที่จะต้องดำเนินการให้เกิดประสิทธิผล การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา จึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงได้ ได้เปลี่ยนบรรยากาศนอกห้องเรียน ปัจจุบันการจัดกิจกรรมหรือโครงการพานักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่ จึงเป็นที่นิยมและแพร่หลายมากขึ้นเป็นลำดับ และอาจมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นได้ในบางครั้ง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน หมายเลขโทรศัพท์ที่จำเป็นเพื่อการติดต่อกรณีเกิดการพลัดหลง รวมถึงประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียนและครูทุกคนที่เดินทาง ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพ รถยนต์และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๑๓. หากมีอุบัติเหตุให้ดำเนินการตามแนวปฏิบัติของ สพฐ. ๑๔. เมื่อเกิดอุบัติเหตุต้องมีการปฐมพยาบาล นำส่งสถานพยาบาล และรายงานต่อผู้บังคับบัญชา	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. ผู้รับผิดชอบนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

๑.๗. อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรมสำคัญ

การร่วมกิจกรรมสำคัญเป็นกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้มีขึ้นเพื่อส่งเสริมเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ทักษะความสามารถในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน และเป็นการสนองความต้องการของชุมชน ซึ่งชุมชนมักจะขอความร่วมมือจากสถานศึกษาอยู่เป็นประจำ เช่น กิจกรรมการแสดงของนักเรียน กิจกรรมการเข้าค่ายพักแรมลูกเสือ เป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ หากผู้ควบคุมไม่วางแผนทำกิจกรรมให้รอบคอบ นักเรียนขาดความระมัดระวังในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่ถูกต้อง สถานที่ใช้ทำกิจกรรมอาจมีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตราย จึงจำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันที่ดี

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๒. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๓. ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัยทุกครั้ง ๕. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น ๗. จัดเตรียมหน่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นทุกครั้ง ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

๒. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดมาก่อน โดยไม่ตั้งใจให้เกิดขึ้น เป็นผลทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน อันเป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ และอาจทำให้เสียชีวิตได้

๒.๑ อุบัติภัยจากอัคคีภัย

อัคคีภัย คือ ภัยที่เกิดขึ้นจากเพลิงไหม้ เป็นสาธารณภัยประเภทหนึ่งที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สาเหตุที่สำคัญที่สุดของการเกิดอัคคีภัย คือ ความประมาท ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและระงับอัคคีภัย จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในช่วงลดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินซึ่งภารกิจเกี่ยวกับการป้องกัน แก้ไขและฟื้นฟู เป็นความรับผิดชอบของทุกภาคส่วนในสังคมที่จะต้องร่วมมือกัน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. อัคคีภัย	๑. แต่งตั้งกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้นักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. วางแผนรับสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ๕. จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้า ๖. ขจัดสิ่งรกรุงรังในบริเวณสถานศึกษา อาคารและห้องต่างๆ ๗. ควรปิดไฟ ปิดพัดลมและถอดปลั๊กไฟทุกครั้งเมื่อออกนอกห้องเรียน หรือพักกลางวัน ๘. ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร และตรวจตราซ่อมบำรุงสิ่งทีนำมาใช้ในการใช้งานให้ได้มาตรฐาน ๙. จัดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงอย่างเพียงพอและบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งาน ๑๐. หากเกิดเหตุเพลิงไหม้ให้รายงานต้นสังกัดทันที	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

๒.๒ อุบัติภัยจากवादภัย

वादภัย คือ ภัยที่เกิดขึ้นจากพายุลมแรง จนทำให้เกิดความเสียหายแก่อาคารบ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งปลูกสร้าง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒. วาตภัย	๑.ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๔.ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๕.ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๖.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

๒.๓ อุบัติภัยจากอุทกภัย

อุทกภัย คือ ภัยหรืออันตรายที่เกิดจากน้ำท่วม หรืออันตรายที่เกิดจากสภาวะน้ำไหลเอ่อล้นฝั่งแม่น้ำ ลำธารหรือทางน้ำ เข้าท่วมพื้นที่ ซึ่งโดยปกติแล้วไม่ได้อยู่ใต้ระดับน้ำ หรือเกิดจากการสะสมน้ำบนพื้นที่ ซึ่งระบายออกไม่ทันทำให้พื้นที่นั้นปกคลุมไปด้วยน้ำ โดยทั่วไปแล้วอุทกภัยมักเกิดจากน้ำท่วม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๓. อุทกภัย	๑.ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒.จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓.ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ๔.ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๕.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖.จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอ ความช่วยเหลือทันที	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม

๓.๑ การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ

จากสถานการณ์ทางสภาพแวดล้อมของสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตของบุคคลในสังคมอย่างยิ่ง โดยเฉพาะความเสื่อมโทรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรมของบุคคลในสังคม อีกทั้งสถานการณ์ที่บีบคั้นทางด้านเศรษฐกิจ ได้กลายเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรง การเอาเปรียบ รวบรวมไปถึงการกดขี่ ข่มเหง ของบุคคลในสังคม ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ลุกลามเข้าสู่โรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. จัดบรรยากาศภายในห้องเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยในชุมชน ๖. จัดอาสาสมัครเครือข่าย นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๗. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ ๘. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือบำบัดรักษา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการดูแล ติดตามอย่างใกล้ชิดต่อเนื่อง ๙. ประสานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือในการดูแล ๑๐. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานีตำรวจ บ้านพักเด็กและครอบครัว	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

๓.๒ สารเสพติด

ปัจจุบันปัญหาการแพร่กระจายของสารเสพติดนับได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญของทุกประเทศ เพราะเป็นตัวบ่อนทำลายความเจริญของทรัพยากรมนุษย์อันเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเยาวชน และนับวันจะทวีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
สารเสพติด	๑. จัดกิจกรรมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหายเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๕. จัดอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน ๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๘. ใช้มาตรการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ๑๐. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

๓.๓ การทะเลาะวิวาท

จากสถานการณ์ปัจจุบัน ที่เกิดเหตุการณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา ก่อการทะเลาะวิวาท ใช้อาวุธทำร้ายร่างกายคู่กรณี หรือฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ใช่สถาบันตัวเอง ส่งผลให้ตนเองและผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต พฤติกรรมดังกล่าวเป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพและอนาคตของนักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
การทะเลาะวิวาท	๑. จัดทำแผนป้องกันและเผชิญเหตุ โดยกำหนดหน้าที่ ชักซ้อมการปฏิบัติในการควบคุมจุดอับและจุดเสี่ยง ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือ ป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองระหว่าง สถานศึกษาหรือภายในสถานศึกษาเกี่ยวกับการสร้าง ค่านิยมการแสดงออก ๔. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานกับตำรวจเมื่อมีเหตุ ทะเลาะวิวาท ๕. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัด เจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

๓.๔ ด้านเหตุร้าย ภัยคุกคามและอาชญากรรม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านเหตุร้าย ภัย คุกคามและ อาชญากรรม	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์การ แก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ ถูกต้องรวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจาก เหตุร้าย ภัยคุกคามและอาชญากรรม ๒. จัดระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ โดยการใช้กล้องวงจรปิดทุกจุดในสถานศึกษาจำนวน ๒๔ ตัว สามารถดูผลได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครองในการ สอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานกับตำรวจเมื่อมีเหตุ คนที่จิตวิกลจริตเข้ามาในสถานศึกษา หรือมีเหตุร้าย ภายในสถานศึกษา ๕. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัด เจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

๓.๕ สื่อลามกอนาจาร

สังคมไทยกำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สื่อสิ่งพิมพ์ลามกอนาจารทุกรูปแบบ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของเด็กวัยรุ่น ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศและอาชญากรรมในที่สุด ซึ่งทางโรงเรียนไม่มีวิธีป้องกันดูแลอย่างทั่วถึง ย่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อสภาพครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
สื่อลามกอนาจาร	๑. ควบคุมการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีและเหมาะสมในทางสังคมให้นักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแล ๕. ดำเนินการตรวจค้น ยึดสิ่งของและลงโทษหากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาภายในโรงเรียน ๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวังภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ปัญหาในระยะต่อไปไม่ให้เกิดขึ้น ๗. รวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำมาจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมเพื่อแก้ปัญหา	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

๓.๖ อบายมุข

สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้บุคคลต่างจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอด และแสวงหาความสุข ตามความต้องการจากแหล่งมั่วสุมประเภทต่าง ๆ หากบุคคลใด ครอบครัวใดไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันได้ อาจทำให้เกิดปัญหาภายในครอบครัว ซึ่งมีผลกระทบต่อบุตรหลาน ขาดการอบรมดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษาเป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดระบบการตรวจสอบ รายงานการมาสถานศึกษาของนักเรียนปัจจุบัน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักโทษภัยและปัญหาอบายมุขที่มีผลกระทบต่อการเรียนและความเป็นอยู่ของนักเรียน ๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น ๕. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม พัฒนาศักยภาพนักเรียนตามความสนใจ โดยบูรณาการกับกิจกรรมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๖. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง โดยการสืบหาข้อเท็จจริงทันทีเพื่อทราบสาเหตุของปัญหาในการที่จะนำไปวางแผนแก้ไข ๗. สืบรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุมโดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ ๘. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่าย การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน ๙. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสาร ๑๐. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนปลอดอบายมุข ๑๑. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครูประจำชั้น ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.นักเรียน

๓.๗ พฤติกรรมชั่วสาว

จากสภาพปัจจุบันโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางสังคมของชาติตะวันตก ที่มีการแสดงออกทางชู้สาวอย่างเปิดเผย กล้าแสดงออกในสิ่งที่วัฒนธรรมและประเพณีไทยไม่ยอมรับ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความรุนแรงมากขึ้นทุกที อันก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ซึ่งเป็นพิษภัยต่อตนเองและครอบครัว

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
พฤติกรรมชั่วสาว	๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัว การคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒. มอบหมายครูประจำชั้นให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย โปร่งไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ข้อมูลการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกเวลา หรือนอกสถานศึกษาให้ผู้ปกครองทราบ ๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้ครูประจำชั้นสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหาและร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘. ติดตาม กำกับดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ๙. จัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา และการวางตัวในการมีเพื่อนต่างเพศและเพศเดียวกันอย่างเหมาะสม	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครู ๓.นักการภารโรง ๔.ผู้ปกครอง ๕.ชุมชน ๖.นักเรียน

๓.๘ อินเทอร์เน็ตและเกม

เนื่องจากในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อเสรีที่นับวันจะเข้ามาถึงเยาวชนมากขึ้น ซึ่งเป็นสื่อที่มีทั้งคุณและโทษในตัวเอง การปิดกั้นมิให้เยาวชนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเป็นการปิดโอกาสในการเรียนรู้และก้าวทันโลก แต่ในทางตรงกันข้ามหากปล่อยให้เยาวชนเข้าไปใช้อินเทอร์เน็ตอย่างขาดสติ ก็อาจทำให้เกิดภัย ต่อตัวเยาวชนได้อย่างมากมาย เช่นกัน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
อินเทอร์เน็ตและเกม	๑. ให้ความรู้นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่าย ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขันดูแล ตามแหล่งสถานบันเทิง ๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับดูแลการมาเรียนของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป-กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนและให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียน คอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต / เว็บไซต์ต่าง ๆ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบ ร้านเกม หรืออินเทอร์เน็ตที่ให้บริการในช่วงเวลาเรียน	๑.ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒.ครูประจำชั้น ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.นักเรียน

รายชื่อผู้ที่สามารถดูแลช่วยเหลือ และผู้ประสานงาน
กรณีเกิดเหตุตามมาตรการรักษาความปลอดภัย
การดูแล ให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน
โรงเรียนเคียงศิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	โทรศัพท์มือถือ
๑	นางปาณิสรา ศิริวัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๙๑-๕๗๖๙๔๔๕
๒	นายนิพนธ์ บุญรัตน์	ครูชำนาญการพิเศษ	๐๘๗-๒๗๕๘๐๓๖
๓	นางคนึงนิจ แก้วรจนา	ครูชำนาญการพิเศษ	๐๖๔-๐๔๘๕๕๓๘
๔	นางเสาวภา ช่วยเล็ก	ครูชำนาญการพิเศษ	๐๘๙-๗๓๐๙๘๓๒
๕	นางสุกัญญา สุวรรณรัตน์	ครูชำนาญการพิเศษ	๐๘๖-๘๒๐๘๑๘๖
๖	นางศิริวรรณ บุญรัตน์	ครูชำนาญการพิเศษ	๐๘๓-๖๓๔๑๖๓
๗	นางเกศรินทร์ กาญจนะ	ครูชำนาญการพิเศษ	๐๙๓-๓๕๕๔๑๕๒
๘	นางอุรารัตน์ มัจฉาชาญ	ครูชำนาญการ	๐๘๑-๗๒๘๖๘๙๖
๙	นางลดาวัลย์ ชำนาญคำ	ครูชำนาญการ	๐๘๒-๒๘๑๙๐๘๒
๑๐	นางสาวสุพิมพ์ญาพัชร บวยหอย	ครูชำนาญการ	๐๘๓-๓๙๓๖๖๔๐
๑๑	นางสาวสิริพร ดอกบัว	ครูชำนาญการ	๐๙๘-๗๓๕๘๓๖๙
๑๒	นางกานต์วีรี พรประเสริฐวงศา	ครูชำนาญการ	๐๘๙๒๙๐๐๓๒๘
๑๓	นางกิตติมา คงเพชร	ครู	๐๘๐๖๑๘๘๐๒๔
๑๔	นางสาวไหมแก้ว สุวรรณฤทธิ์	ครู	๐๙๒-๔๔๗๒๔๔
๑๕	นางสาวจิรภัทร์ วงศ์น้อย	ครู	๐๘๗-๖๒๘๕๕๔๕๗
๑๖	นายกฤษกร กาญจนะ	ครูอัตราจ้าง	๐๘๗-๖๒๕๑๔๓๕
๑๗	นางสาวเสาวภาคย์ รักสนิท	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิเศษเรียนรวม	๐๖๒-๙๙๐๑๐๔๑